

יוצא דופן פרק חמישי נדה

מסורת הש"ם

(ט) חולון עב. ע"א, (ג) פ"י
דָּלְגֵּן וְלִתְמַעַן סֹסֶה
מִנְיָן דָּלְגֵּן דָּלְגֵּן בְּנֵי
הַמִּזְבֵּחַ פָּרָסָם. כ"ז בְּנֵי
שְׁכָנָתָם בְּנֵת הַקָּרְבָּן כְּנֵי
בְּנֵי מִלְּהָבֵד, (ט) גַּעֲלֵי מִלְּהָבֵד
הַמִּלְּמָדָן, (ט) ע' זְמַרְתָּן:
וְזָמְלָדָן, (ט) בְּנֵי דָבָר
בְּנֵידָן, (ט) בְּנֵי עַמְּלָדָן,
בְּנֵי מִלְּמָדָן, (ט) בְּנֵי
בְּנֵי מִלְּמָדָן, (ט) בְּנֵי
בְּנֵי מִלְּמָדָן.

- תורה או רוח השם
1. בבליה ורורקה לא יכול
לטמאותה שהיא אני יי' ז' וקיים כח
- הআবল পৰামোৰ বেবস
2. בגדיו וטפוא נס הערב
וונשא אוט בבליה יי' בפס
בגדיו וטפוא אוט דע הערב:
קוואר אם
- পেল কৃষ্ণ আশু পেল
3. מכם או תחוב אל אשר פאל
בגורו טפוא ואיזו וקראי לא לג'
תשברה

(ה) הום, ד' א' וכדיין לוֹטָעֵיל
וְכַרְבָּה סָמֵם נִימָה דְמַצְרִיךְ
סָמֵס רְבִי שְׁמַעְנָאֵל טֻעָמָא
מִקְרָא לְעֵץ סְפָעָמָו פְּסָטוּ
לְלָגָע: (ג) ד' מֵה מֵלָגָע
קָאָמֶר כָּלָה דָהַי מַלְכָן:
לְלָגָע:

הגהות מהר"ב
רנשبورג

מוספֶּ רְשָׁי

בפטן הן נס **טומאה נחוצה**. **כל פליטים** נטמלה כה **חין** נס **טומאה** ממס **טהרתו** כה **טומאה** וכך **טווח** **טומאה** כה **טומאה**: **כל** יי' **נפיק** **גדראי** **טיעומי**, וכיוון **לטומאה** נכוון **טווח** כ**טומאה** **טומאה** **לטומאה** **טומאה** **טומאה** **טומאה** **טומאה**: **כל** נמי **טפיגוך** **נחוצה**. **כטיגוך** **נחוצה** **טומאה** **טומאה** **טומאה** **טומאה**

שְׁחַדּוֹצִיאָה וְלֶרֶאשׁוֹ חַזֵּן לְפִדוֹדוֹדָה. הַכֵּן נְפִלוֹדוֹדָר עַמְּדוֹ מַסְוָה
לְלִמְּדָה מִזְבְּחָה כְּמַחְנָן וְהַס מִלְמָדָה וְהַס מִלְלָה נָעַל צְפָ"ק
לְרוּץ) לְסַמְמָה נְפִלוֹדוֹדָר קְפָקוּ טַמְמָה וְסַמְמָה כְּסָס קְפָקוּ טַמְמָה
בְּעִירָה מִלְמָזָן וְשָׂעֵד יְשָׂמַח בְּמִלְמָדָה בְּגַת וְיַעֲמֵד בְּגַת וְבְּעִירָה

בחזק אנו דין שיש לה טמאה בפחים אמר קרא בה בה ולא באחרת אם כן מה תלמוד לומר ² והאוכל חליון שיעור לנוגע ולנושא כאוכל מה אוכל בכויה אף נוגע ונושא בכויה אמר רבא שרץ בקומתו טמא נבלה בקומתו טהור נבלה בקומתו טמא שרץ בקומתו טהור שרץ בוגניה הוא דמיטמא ובית הסתרים לאו בר מגע הוא נבלה בקומתו טמא שנדי דברגע לא מטמא במשא מידה אטמא שרץ בקומתו והכניתו לאור התנור טמא פשיטה מהו דתימה ³ תוכו אמר רחמנא ילי

כלועש משלו קלה דוחהן מנגנולטה יכלה בגדיו וממל' עד שעה מי גל עסקיין דהכל סמור לתקיעת סחמה ושתמ' גל (ט) דקיהמר הא גל הולך גל חביבה ממת' קוה היל' ליתן ציעור חילאה לנוועג ולנוועך ויס' למולר דאטס מפיק מסות לדאין מקלה יונא מלוי פטונו: נמיירן

תומ' הרא"ש

לה א מי פ"ס מס' מילוי מסכום ומושך
ללא סלאס
לו ב מי פ"ס מס' מילוי
הנוט טטומילו היל' ז
קמג נצן רמו:

וּמ' הַרְאָשׁ

(ט) ולפי מוש"כ ב' ב' צב"ה ע' **ונכ"ל** ס' ב' צב' טו"ק וכ' ב' ב' צב' ע' ס' דען וזה חמוץ מכל העבריות גמולה נמייצז וזה בפ' ג' י"ל דען ולו"מ עדין ויכמות' כ' ב' חמוץ ד' 5 ע"א ודו"ק.

לְמִירָא דהיחס ונגעה בידיו. פֶּלַץ^י למכה נפין נכל נגינות כנון ארך וצבנה שנגנו צטחים כל טשול קתקה דה' מוז ילפין לי סייל בענין גנו סוב' ס' ען ציעג בוגדי צל טשול לנענן נמי נילג'ו דעכני סימיט בטוחו בגליי לדבענן ביגליו סוב' ואכלו תמלין

לקרנה בקומו סול וסיטי צו זו
זו טמלה ואמר נמי לדיית סטטיליס
מעמלה מנצח הלא נלה נפלך דז'ז
ושן ונבל שנגנו סטטלו צו סול
טסול נלו מוז ייפין הלא יפין
מלצון נגעה לדתיכ' צולטו וטסול
נגוע צו נמי כתיב קנווג נצ'ל
זו וולדון נגעה מסען מהבלריה סייג
טסול גגלי צומולקה ומכם פ'ק'
לקוצין (ה' ה'). לדמל עולם אכל
מודיס לדסון גלי סות הלא סחן וכי
יגע למם רהמנה וטה' נגעה
סות מכם דמלצון נגעה לדתיכ'
צ'צ'ן סות דריש דלן מימי' קלה
ליידי לדתיכ' צו ומייסו רק' גלים
סתם לאר יגע צו וטיינו קלה לדתיכ'
גבי' ז' וטה' לדטערן סכל נמלרכ
מידיו ולן נפקה לא מנגעה לדתיכ'
צ'ז מוסס לדטל נגעה פיקט מייל
ולן מכם גלי' כמו נגעה ממס
לך ליש לא מילו דצען גלי' איז
צ'ן פיקט צין ב מגע מלטפקידים בלצון
נגעה לא' מנגעה דסק' לדתיכ'
גבי' לי' מיל' ייפין לכל נגעים
דס'ו מלכלי': ברואיך להזרע.
וחפי' ילה' הלא קרנקס חייל לדלומוכ
בamazon ומימה דל' כ' מכם דליה'
לאוילע ער'ס חלינו יולה' כץ' ונדילוי'
דריס (ה' ה'), וכן יצימות (ה' ה').
המר חי' קיס לא' נירוס כהן
מכם דליה' הלא יולה' כהן חי' לאוילע
לאוילע ויל' לדס' ליטנה' דסק' הלא
מאריך רק צבמלה עקלית' זכנת
וועט טה' לטוויא לאוילע ער'ג לדלאו
ליימטה סעל' צען עקליט' רה' לאוילע
ה' ג' לרהי לאוילע סות הלא שאל'ה
לטוויא לאטעדן לא' עקליט' יולה' כהן
וחיע' נכם למק' גופא הלא זומם
ויל' נלו: **הא** טמוי' מטמא'.
פליוט וטפלו עקליטה' הלא קרנקס
לטס ה' כן פ'יו ליטנה' קמה:
זבח שנעקרו מימי' גראיה. וכן צע'י
מעודדת כוונת' סול' ר' יאנ' קמה:
מר'ץ' ה' מה' לא' צע'י מוכך ז' ז'י
ועוד כוונת' וצע'י דנילא' לו' נפי'
צ'צ'ס ממוגלן כל' [מײַן] גאנלא' גאנלא'
צ'צ'ס לאמ' לפטח מס' סול' כן נלה'.

ה אולן וו' פיל' קה
לא אמרין או דילמא לא שנא יתיקו בעי רבא זבה
דרה ומבליה מהו אם המצא לומר בתר עקירה אולין
א מצוי נקיין לה אבל מימי רגילה דעתך נקיין לה לא
קה בעי רבא עבדת כוכבים זבה שנעקרו מימי רגילה
ירדה
חוול ומממס לעקו עוד מיד צבש לחם: צענו טס. הדרו:
לפי נפק ודלי לרוגט: יוספה גמל פרגטה. להינו יולס כהן: גאניטיג
זאולל מעקללו יעקל צאנקעס: שעוד גאנטיגס אפלהס. ונעקל ולט
גבאי ישלטן לדי נעקל צאנקעס וויא גמל צאנקעס טומל דוחלון צמאל
כאנטיגס ענקל ווטו לטרמל באנטיגס באנטיגס כומיס" קליין טסוו טפלו גאנטיגס
ונום קאנטיגס כי הכל גולין צבר עקליס: אונגעקיין מימי גאנטיגס. דסוי
מי גולין צבר עקליס ומיטמוהו זו גל: דלע מא נקיוט נא. מלעט
מי רגילה מעמלהן דמכmiss גווע עליין ציטו כפין כל דכטיס [טעליג]:
וירדה

תכליתו נסב לשליטה על מושבותיהם של האנשי ציון. מושביהם נסב לשליטה על מושבותיהם של האנשי ציון. מושביהם נסב לשליטה על מושבותיהם של האנשי ציון. מושביהם נסב לשליטה על מושבותיהם של האנשי ציון.

וְלֹא בָּרוּךְ הַגּוֹן בְּמִילָּה וְוּמָס וְקִרְבָּנוּ לֹא בְּעֲמָנוּ: מֵאַי טֻמָּה.

(ג) צדקה פון: צ"ע[...], (ט) צדקה
מ.ה. נעלם ג'ן, (ט) נעלם ג'ן,
(ד) מקומות פ"ח מ"ג
(ט) מקומות פ"ח מ"ג חולין
(כד; 1) [מגניש טו],
(ט) ימו"כ מילוטן דודים פליק
(ל), (ט) [קד מכב; (ט) צמ"ה:
אנדרו, (ט) נעלם דר נד[...]

תורה אור השלם

1. וכל אשר יגע בו הקב"ה ותירא לא שטף והבט
ברקיעו וחוץ במים וטמא ורואה נטמא ע"ש ר' יירואו וניא
  2. דבריו אל בני ישראל
ואמוריהם אללים איש אש
יבן קב"ה ובמושבך
טמא הדוא: ר' יירואו טם זב
  3. ואשׁ תצעז ממנה
ששבת רועה ועוזב בנטה
כל בישרו טמא עד
הנברע יירואו טם זב
  4. י' ויהי בה ר' יירואו אשׁ
לא קינה טהור מקודש
ללה ועוזב אל מלחין
ולמלתנה לא יבא אל תוך
ברב כים א"ר יירואו וניא

אגחות הב"ח

חומר רשי